

Det ufuldkomne menneske

Siden 2001 har sognepræst Kristine Stricker Hestbech, Havdrup, arrangeret pilgrimsvandring i pinsen. Stiftsbladet var med på et lille stykke af årets vandring i og omkring Sorø.

Tekst og foto Marie Rørbæk

Da jeg møder de 23 pilgrimsvandrere holder de rast ved Pedersborg Kirke. Det er pinselørdag. Der er høj sol og den smukkeste udsigt over søen. En deltager fra Sædder deler radisser ud af egen avl. Vi spiser madpakker, smører solcreme på og udforsker området. Nogle tager en blunder, andre småsnakker - der er en god stemning, også selv om folk ikke kender hinanden.

Der er deltagere fra blandt andet Havdrup, Hundested, Sædder og Sverige.

Der er ægtepar, singler, en kvinde går med sin mor og moster.

Flertallet er seniorer, men der er også noget egoistisk ved lige at tage tre dage ud af kalenderen for at vandre. Noget der sjældent passer ind i en børnefamilie.

Nogle elsker at gå og har nærmest gjort pilgrimsvandringen til en pinsetradition.

Andre har ikke prøvet det før, og skal lige ind i rytmen. For hvor lang tid tager det egentlig at gå 20 km.? Med morgen-

sang i Sorø Klosterkirke og et oplæg om Ingemann foran Ingemanns hus har de ved frokosttid endnu ikke gået ti km. Det er godt, at en af de syv pilgrimsord er bekymringsløshed.

De syv pilgrimsord

De syv pilgrimsord fik de udleveret om morgenen, og noget af vandretiden fra Sorø mod Pedersborg foregik stilhed, hvor de hver især gik og mediterede over, hvilket ord der passede på dem lige nu.

Adskillige har valgt bekymringsløshed og frihed. Og det er da også både frit og bekymringsløst sådan at vandre i flok med Kristine som guide. Hun fortæller, hvornår vi skal være stille, hvornår vi må tale, og hvor vi skal gå hen.

Pilgrimsvandring er en god måde at få sat hverdagen lidt i perspektiv. Nu er vi afsted, og det kan ikke betale sig at bekymre sig om vasketøj og regninger lige nu.

»Husk at vores bekymringer vejer ikke mere end en fuglefjer på evigheds

vægt,« siger **Kristine Stricker Hestbech**.

Efter frokost og hviletid mødes vi til andagt i kirken. Vi er en blandet flok, der sidder der på bænke. Der er blevet tænkt mere i komfort og praktik end æstetik ved valget af påklædning denne dag, og der er noget befriende ved vores mangfoldighed.

Kristine Stricker Hestbech giver os hver et glaskors. Det er håndlavet, og ingen er ens - ligesom vi mennesker ikke er det. Vi sidder med vores kors, og hun opfordrer os til at mærke efter, hvordan vi som mennesker ikke er ufuldkomne, men at det på en måde er ok.

Vi mennesker er måske lidt som en kompost. Den er en rodet og uskøn, men fyldt med liv.

Gøgen og nattergalen

Vi ufuldkomne mennesker går videre langs søen.

Der er tid og ro til at sanse. Vi tæller gøgens kuk og lytter til nattergalen. Jeg kan høre roslåg på søen og betragter,

Pedersborg Kirke set fra de omkringliggende marker.

hvordan sollyset spiller i de lysegrønne blade.

En af mine medvandrere har tidligere vandret på Caminoen – den kendte pilgrimsrute til Santiago de Compostella. Dette er første gang, at hun er på pilgrimsvandring i Danmark, og det er første gang, at hun er på en organiseret tur, hvor man vandrer sammen.

Det skal hun lige vende sig til, men hun fremhæver, at pilgrimsvandringen – uanset hvor – er en måde for hende at nærme sig Gud. Hun er et »gøre-menneske«, der ikke trives med at sidde stille og meditere.

Men når hun går, er der flow i tankerne. Hun holder op med at tænke, hun bare sanser og oplever, og når hun kommer frem, er hun et andet sted både fysisk og mentalt.

Ved korsvejen

Vi kommer frem til en korsvej. De andre skal krydse vejen ind i skoven. Jeg skal vende om og tilbage mod min bil og hverdagen, selv om jeg nu mest har lyst

til at vandre med videre, for der er allerede opstået et særligt fællesskab i den vandrende flok. Kristine fortæller os, at vi nu skal vandre i stilhed med glaskorset i hånden.

Korset har en glat og en mere ru side
Hvad er vores glatte og ru sider?

Jeg vinker farvel og går tilbage. Det er nemt at gå i stilhed, når jeg går alene, men det er godt at have korset som noget konkret at holde tankerne fast ved.

Mit kors er temmelig skævt, men når jeg holder det op mod himlen og lader solens stråler gennemlyse det, er det smukt.

De 7 pilgrimsord

Langsomhed
Bekymringsløshed
Frihed
Enkelhed
Stilhed
Spiritualitet
Fællesskab

De syv nøgleord er udviklet af svenske **Hans-Erik Lindström** og kan anvendes som en tolkning af den moderne pilgrims længsel efter et mere helt liv.